

Vraag nr. 50
van 28 oktober 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Verdrag chemische wapens – Utlatingen minister Derycke

Naar aanleiding van de bespreking in de plenaire vergadering van 9 oktober van het verdrag inzake het gebruik van chemische wapens, deelde de minister-president mee dat hij nog geen antwoord had ontvangen op de brief die hij gericht had aan minister Derycke en waarin hij diens beschuldiging van de hand wees dat Vlaanderen op de rem zou hebben gestaan bij de goedkeuring van het verdrag (*Beknopt Verslag nr. 5 van 9 oktober 1996 – red.*).

Is er sedertdien een antwoord binnengekomen ?

Wat was in dat geval de teneur van dit antwoord ?

Antwoord

Bij de behandeling in plenaire vergadering op 9 oktober 1996 van het decreet houdende goedkeuring van de overeenkomst van 13 januari 1993 tot verbod van de ontwikkeling, de productie, de aanleg van voorraden en het gebruik van chemische wapens, vroeg de Vlaamse volksvertegenwoordiger mij of mijn brief aan de federale minister van Buitenlandse Zaken reeds was beantwoord. Ik zei hem dat een antwoord onderweg bleek te zijn.

Dat was inderdaad het geval, maar ik had op dat ogenblik nog geen kennis van de brief.

Het antwoord van de federale minister van Buitenlandse Zaken was veeleer verzoenend van toon, en spitste zich vooral toe op de vraag of Vlaanderen en Wallonië al dan niet alles hebben gedaan om het mogelijk te maken dat België bij de groep van de eerste 65 landen zou behoren die de conventie ratificeerden. De minister herhaalde het belang van een dergelijk snel optreden.

Ten slotte roept de minister ertoe op dat alle betrokken partijen zich zouden inspannen om via doorgedreven overleg een snelle ratificatie van gemengde verdragen mogelijk te maken.

Ter informatie kan ik nog meedelen dat, na de instemming in het Vlaams Parlement op 9 oktober 1996, het decreet in kwestie door de Vlaamse regering werd bekrachtigd op 24 oktober 1996, wat op de vergadering van de werkgroep "gemengde verdragen" van de Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid van 23 oktober 1996 aan het

federale ministerie van Buitenlandse Zaken werd gemeld.

Na de parlementaire goedkeuring door de federale wetgevende macht en de Brusselse ordonnancerende macht, ontbrak op dat ogenblik dus nog enkel de instemming van de Waalse Gewestraad opdat België de bekrachtigingsoorkonde zou kunnen neerleggen. Pas op 29 oktober 1996 legde Hongarije als 65ste lidstaat zijn akte van bekrachtiging neer. Indien België dus niet bij de eerste groep van 65 ratificerende landen behoort – waaraan de federale minister van Buitenlandse Zaken naar verluidt in zijn vrije tribune groot politiek belang hechtte – is dit dus aantoonbaar niet het gevolg van vermeende vertraging in Vlaanderen.